

OSNOVNI SUD U BERANAMA K.br.87/11

U IME NARODA

Osnovni sud u Beranama, kao prvostepeni, krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Dubravke Popović, kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Stojana Kukalja i Vučića Babovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slavice Janković, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog T. M., iz Berana, zbog krivičnog djela pronevjera iz čl.420.st.2. u vezi st.1.KZCG, po optužnici Osnovnog državnog tužilaštva u Beranama Kt.br.31/11 od 02.03.2011 godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa u prisustvu zastupnika javne optužbe, zamjenika ODT-a u Beranama Vladana Djalovića, okrivljenog T. M. i predstavnika oštećene Pošte Crne Gore - Pošte B. M. J., donio je i javno objavio dana 20.04.2011 godine,

PRESUDU

Okrivljeni T. M. od oca V. i majke M., rodjene N., rodjen ... godine u B., sa prebivalištem u selu D., Opština B., državljanin Crne Gore, oženjen, otac troje djece, pismen, završio srednju školu, lošeg imovnog stanja, neosudjivan.

Kriv je:

Što je:

Novembra mjeseca 2010 godine, u B., kao poštar Pošte Crne Gore, Pošta B., u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, od novca koji mu je povjeren u radu prisvojio iznos od 3.187.91 eura i time pričinio štetu oštećenoj Pošti u B. u navedenom iznosu.

Čime je izvršio krivično djelo pronevjera iz čl.420.st.2.u vezi st.1.KZCG.

Pa mu sud za izvršeno krivično djelo na osnovu navedenog zakonskog propisa, te primjenom čl.32.36.42.52.53.i 54.KZCG, kao i primjenom čl.364.ZKP-a,

Izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom mu utvrdjuje kaznu zatvora u trajanju od 1 /jedne/ godine i istovremeno odredjuje da se ista neće izvršiti ako okrivljeni za vrijeme od dvije godine od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Okrivljeni se obavezuje da na ime paušala plati sudu iznos od 30.00 eura, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Okrivljeni se takodje obavezuje da na ime pričinjene štete plati oštećenoj Pošti u B. iznos od 3.187.91 eura, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obrazloženje

Osnovno državno tužilaštvo u Beranama, dana 02.03.2011 godine, podiglo je optužnicu Kt.br.31/11 protiv okrivljenog T. M., iz Berana, zbog krivičnog djela pronevjera iz čl.420.st.2.u vezi st.1.KZCG.Na glavnom pretresu od 20.04.2011 godine, zastupnik javne optužbe, zamjenik ODT-a u Beranama, Vladan Djalović, u završnoj riječi je izjavio: da u svemu ostaje pri podnijetoj optužnici i smatra da je dokazima izvedenim tokom postupka u potpunosti dokazano da je optuženi izvršio krivično djelo kako je to opisano u dispozitivu optužnice, te zatražio da ga sud oglasi krivim i kazni po zakonu, te da pri odmjeravanju kazne ima u vidu sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja .

Punomoćnik oštećene Pošte u B., J. M., u završnoj riječi je izjavio da se ne pridružuje krivičnom gonjenju protiv okrivljenog, iz razloga što je isti sve do konkretnog slučaja radio odgovorno svoj posao i što je sam napravio spisak lica čiji je novac prisvojio, priznao šta je uradio a nakon toga je on zatražio od Tmušića raskid radnog odnosa, te da kao predstavnik oštećene postavlja imovinsko pravni zahtjev za naknadu štete u iznosu od 3.187.91 eura, jer je to iznos za koji je oštećena i koji je Pošta uplatila licima od kojih je okrivljeni prisvojio novac koji mu je bio povjeren u radu kao poštaru .

Izjašnjavajući se o navodima iz optužnice ODT-a u Beranama, okrivljeni T. M. je tokom postupka u svoju odbranu naveo sledeće: Da je tačno da je počinio krivično djelo pronevjere i to na način i u vrijednosti kako je to navedeno optužbom, te da je kao poštar Pošte Crne Gore pribavio sebi protivpravnu korist od novca koji mu je povjeren na radu i prisvojio iznos od 3.187.91 eura a to je učinio iz razloga jer je morao da vrati neki dug licu od koga je pozajmio novac. Dalje je naveo, da je mislio da će brzo moći da vrati taj prisvojeni novac jer je pokušao da proda kuću i jedan komšija mu je obećao da će mu isplatiti novac za kuću, ali mu do sada nije isplatio taj novac, tako da nije u mogućnosti da vrati Pošti, te da je inače od strane Pošte taj dug obeštećen korisnicima koji su se odnosili uglavnom na putne troškove i druga novčana primanja. Istakao je, da je raskinuo radni odnos sa Poštom nakon tog dogadjaja i to na njegov zahtjev, te da mu je žao zbog učinjenog krivičnog djela i da ubuduće neće činiti takva niti slična krivična djela. U završnoj riječi je ponovio žaljenje zbog počinjenog djela i naveo da je to prvi put da u svom poslu napravi grešku a to je učinio nemajući drugi izlaz, opterećen brojnim kreditima, misleći da će novac koji mu je povjeren kao poštaru a koji je trebao isplatiti odredjenim licima, moći da vrati, ali nije uspio da riješi taj problem i zbog toga zatražio raskid radnog odnosa kod Pošte koja je tim licima nadoknadila novac koji je on prisvoji. Predložio je sudu da uzme u obzir da živi u petočlanoj porodivci, gdje samo kćerka radi, da je ostao bez posla, ali da će nastojati da izmiri obavezu prema Pošti i posebno, koliko ga je to teško pogodilo, kao i njegovu porodicu.

Radi pravilnog i zakonitog presudjenja ove krivično pravne stvari, sud je na glavnom pretresu u dokaznom postupku izveo sledeće dokaze: u svojstvu svjedoka saslušao predstavnika oštećene J. M., izvršio uvid u izvod br.... za promet i stanje računa br.... na dan 30.01.2011 godine na ime Pošta CG-Poštanski Centar B., izvršio uvid u spisak korisnika poštanskih usluga koji su obeštećeni od strane Pošte B. zbog neisplaćenih novčanih primanja i uvid u izvod iz KE za okrivljenog .

Nakon sprovedenog dokaznog postupka, cijeneći navode optužbe, odbranu okrivljenog, te izvedene pobrojane dokaze, cijeneći ih u smislu čl.17.i 360.ZKP-a, a dovodeći ih u vezu jedne sa drugim, sud je stao na stanovištu da su činjenice iz činjeničnog opisa izreke presude u svemu dokazane i da je okrivljeni T. M. izvršio krivično djelo za koje je optužen, pa ga je oglasio krivim i krivično pravno odgovrnim, jer nije bilo osnova koji bi isključivali postojanje krivičnog djela i krivično pravne odgovornosti. Pri tome, sud je prihvatio odbranu okrivljenog koji priznaje izvršenje krivičnog djela, jer je njegovo priznanje jasno, logično

, te potpuno u skladu sa dokazima izvedenim na glavnom pretresu iz kojih je na nesumnjiv način utvrdjeno da je počinio krivično djelo pronevjera za koje je optužen.

Tako je iz iskaza svjedoka **M. J.** utvrdjeno da radi kao direktor Centra Pošta i da mu je poznato da je T. M. prisvojio iznos od 3.187.91 eura, koji mu je kao poštaru povjeren radi podjele korisnicima raznih prinadležnosti a navedeni iznos je izveden iz spiska koji je sačinio okrivljeni a nakon toga su oni vršili analizu i utvrdili da je navedeni iznos tačan i da je isti okrivljeni prisvojio tj. da nije vršio isplate licima kojima je bio obavezan, već da je novac prisvojio za sebe. Dalje je naveo, da posjeduje tačan iznos novca i imena lica kojima nije izvršena isplata a sva ta lica su kasnije od strane Pošte obeštećena i izvršena im je isplata tako da oni nijesu u suštini oštećeni a okrivljeni do današnjeg dana nije obeštetio Poštu za navedeni novčani iznos, tako da je Pošta sada oštećena .

Iskaz ovog svjedoka sud je prihvatio kao objektivan, jasan i uvjerljiv iz razloga usaglašenosti sa ostalim izvedenim dokazima, te odbranom okrivljenog koji u potpunosti priznaje da je radeći kao poštar kod Pošte u B. prisvojio novac koji mu je bio povjeren u radu a koji je korisnicima kasnije isplatila Pošta svojim novcem, zbog čega je za navedeni iznos oštećena.

Iz izvoda br.... za promet i stanje računa ... na dan 31.01.2011 godine, vidi se da je na računu Pošte CG – Poštanskog Centra u B. priliv novca 3.187.91 eura, dok se iz spiska korisnika poštanskih usluga vidi da je ukupno 40 lica koja su oštećena kao korisnici Poštanskih usluga, pri čemu ispod tabelarnog spiska stoji potpis T. M. i izjava da je samoinicijativno sačinio spisak oštećenih korisnika poštanskih usluga , njegovom krivicom i tvrdnja da ujedno nema više oštećenih korisnika. Pored toga, na drugom spisku su takodje imena 40 lica, istih kao na prethodnom spisku, stim što drugi spisak sadrži i potpise tih 40 lica, što ukazuje da su isti od Pošte obeštećeni za iznose novca koji je okrivljeni prisvojio.

Prednje dokaze sud je takodje prihvatio a ni sam okrivljeni nije osporio tačnost i sadržinu istih. Kada se isti dovedu u vezu sa iskazom svjedoka M. J. koji je decidno naveo da je nakon priznanja okrivljenog T., da je prisvojio novac, u kom iznosu i od kojih lica, Pošta izvršila provjeru i utvrdjeno da su ti podaci tačni, te činjenica da je Pošta obeštetila korisnike, zaključuje se kao nesporno da je okrivljeni počinio krivično djelo.

Pravnom analizom naprijed utvrdjenog činjeničnog stanja, sud je našao da su u radnjama okrivljenog T. M. sadržana sva bitna obilježja bića krivičnog djela pronevjera iz čl.420.st.2.u vezi st.1.KZCG. U toku krivičnog postupka, izvedenim dokazima utvrdjeno je kao nesporno da je okrivljeni T. M., novembra mjeseca 2010 godine, u B., kao službeno lice - poštar kod Pošte Crne Gore- Pošte u B., od novca koji mu je bio povjeren u radu i sa kojim je bio zadužen prisvojio iznos od 3.187.91 eura.Okrivljeni je umjesto licima kojima je novac bio namijenjen i kojima je trebalo izvršiti isplatu kao korisnicima usluga Pošte Crne Gore, novac zadržavao za sebe, što potvrdjuje kako njegovo priznanje, tako i spisak lica koje je Pošta u B., obeštetila za iznos novca koji je okrivljeni prisvojio, što ukupno iznosi 3.187,91 eura.Nesporno je takodje i da je okrivljeni sam napravio spisak lica koja su bila oštećena time što je prisvojio njihov novac, te da je ubrzo uslijedio i raskid radnog odnosa i okrivljeni ostao bez posla kod Pošte u B., koja je obeštetila sva lica , njih ukupno 40 čiji novac je prisvojen i to u ukupnom iznosu od 3.187,91 eura. Stoga je za pomenuti iznos oštećena Pošta u B.. Djelujući na opisani način okrivljeni je postupao sa umišljajem, svjestan da je prisvojio novac koji mu je povjeren u radu, radi pribavljanja protivpravne imovinske koristi, pa je htio postizanje zabranjene posledice .

Prilikom odlučivanja o izboru vrste i visine krivične sankcije koju u konkretnom slučaju treba primijeniti prema okrivljenom za naprijed navedeno krivično djelo, sud je imao u vidu sve okonosti u smislu čl.42.KZCG. Tako je od olakšavajućih okolnosti sud cijenio i uzeo u obzir da je okrivljeni porodičan čovjek, otac troje djece, siromašnog imovnog stanja koji je u medjuvremenu ostao bez posla, da se predstavnik oštećenog nije pridružio krivičnom gonjenju, te da do sada nije osudjivan kao počinilac

krivičnih djela.Otežavajućih okolnosti na strani okrivljenog nije bilo, pa mu je sud na osnoviu čl.53.i 54.KZCG utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ako okrivljeni za vrijeme od dvije godine, od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.Imajući posebno u vidu činjenicu da je okrivljeni otac troje djece, te da je ostao bez posla i da bi izricanje efektivne zatvorske kazne negativno uticalo ne samo na njegov život već i život njegove porodice, jer jedino radom može zaraditi za izdržavanje iste i nadoknaditi štetu oštećenom, sud je uvjerenja da će se i uslovnom osudom kao mjerom upozorenja, uz prijetnju kaznom, u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija predvidjenih čl.4.st.2.KZCG postići svrha uslovne osude iz čl.52.istog Zakona i da će ovako odmjerena uslovna osuda predstavljati dovoljnu opomenu za okrivljenog i na njega uticati da ubuduće ne vrši krivična djela.

Visina paušalnog iznosa odmjerena je s obzirom na složenost i trajanje krivičnog postupka, te imovno stanje okrivljenog, shodno čl.199.st.3.ZKP-a.

Okrivljeni se obavezuje da na ime pričinjene štete plati oštećenoj Pošti Crne Gore- Pošti u B. iznos od 3.187.91 eura, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, shodno čl.212.st.2.ZKP-a.

Sa iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U BERANAMA Dana 20.04.2011 godine

ZAPISNIČAR Slavica Janković Predsjednik vijeća- sudija Dubravka Popović

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude nezadovoljna Stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana prijema iste Višem Sudu u B.Polju a preko ovog suda.